

בש"פ 4702/19 - מדינת ישראל נגד אברהם רוחן

בבית המשפט העליון

בש"פ 4702/19

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אברהם רוחן

בקשה שתים-עשרה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד טל (אדיר) כהן; עו"ד ניסים מרום

בשם המשיב: עו"ד אבי כהן

החלטה

1. בקשה שתים-עשרה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-150 ימים, החל מיום 19.7.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24984-07-15, לפי המוקדם.

רקע בתמצית

2. עובדות כתב האישום וההליכים המשפטיים המתנהלים בעניינו של המשיב פורטו בהרחבה בהחלטות קודמות שניתנו על-ידי בית משפט זה, ולא ראיתי לחזור על הדברים. בתמצית אציין כי ביום 13.7.2015 הוגש נגד המשיב ו-17 נאשמים נוספים (להלן: הנאשמים הנוספים) כתב אישום המייחס להם שורה של עבירות אשר בוצעו במסגרת ארגון פשיעה בינלאומי, בפרשה רחבת היקף שזכתה לכינוי "פרשה 512". במסגרת כתב האישום יוחסו למשיבעבירות של ניהול ומימון פעילות בארגון פשיעה, שלוש עבירות רצח, עבירות של חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה, עבירות אלימות וכן עבירות סמים ועבירות מס (לפירוט אודות האישומים האמורים ראו: בש"פ 3789/18). יצוין כי ביום

13.11.2016 אישר בית המשפט המחוזי את הגרסה המתוקנת של כתב האישום, הכוללת רשימה נוספת של עדי תביעה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה, היא המבקשת בענייננו (להלן: המדינה), בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. המשיב שהה באותה עת במאסר בשל הרשעתו בתיק אחר, ומשכך הסכים למעצרו עד תום ההליכים. לקראת תום תקופת מאסרו הגיש המשיב בקשה לקיים דיון בבקשה למעצרו עד תום ההליכים, וביום 11.1.2017 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. ערר שהגיש המשיב על ההחלטה האמורה נדחה (ראו: בש"פ 537/17). עוד יצוין כי המשיב הגיש מעת לעת בקשות שונות לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, אשר נדחו בבית המשפט המחוזי, ועררים שהגיש המשיב על חלק מן ההחלטות הללו נדחו אף הם (ראו: בש"פ 7371/17; בש"פ 3789/18).

4. בהמשך לכך, בית משפט זה הורה על הארכת מעצרו של המשיב, לעתים בהסכמתו ולעתים שלא בהסכמתו (ראו: בש"פ 2865/16; בש"פ 6623/16; בש"פ 7912/16; בש"פ 70/17; בש"פ 1916/18; בש"פ 6518/18; בש"פ 2853/17; בש"פ 5008/17; בש"פ 7738/17; בש"פ 2947/18 ו-בש"פ 938/19).

5. לאחר שחלו עיכובים שונים בניהול התיק, בין היתר בשל ההיקף הרחב של האישומים ושל חומרי החקירה, החלה שמיעת הראיות ביום 5.2.2017. מאז התקיימו עשרות רבות של דיוני הוכחות, וביום 23.10.2018 הסתיימה פרשת התביעה לאחר שנשמעו 72 עדים. ביום 16.12.2018 החלה פרשת ההגנה, ועד כה נשמעו עדויותיהם של כל 18 הנאשמים בתיק.

טענות הצדדים

6. במסגרת הבקשה טוענת המדינה, בעיקרו של דבר, כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב לביטחון הציבור היא רבה, וזאת לנוכח העבירות החמורות המיוחסות לו בכתב האישום, כמו גם עברו הפלילי המכביד, אשר כולל עשר הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, סמים, קשירת קשר לביצוע פשע, הימורים ושוד. בתוך כך, צוין כי המשיב ביצע, לכאורה, את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום במסגרת ארגון פשיעה אשר לא בוחל באמצעים להשגת מטרותיו ומעורר חשש להפרת הסדר הציבורי, דבר אשר מעצים את חומרת המעשים ואת מסוכנותו של המשיב לביטחון הציבור. בהקשר לכך, נטען כי קיים חשש להימלטותו של המשיב מאימת הדין, וזאת, בין היתר, לנוכח העונש הכבד הצפוי לו, אם יורשע.

אשר לקצב התקדמות ההליך, טוענת המדינה כי בשלב זה ההליך מצוי בעיצומה של פרשת ההגנה ונעשים מאמצים רבים לקדמו ככל הניתן. כן נטען, כי דיוני ההוכחות נשמעים במתכונת של שלוש ישיבות בשבוע.

7. בדיון שהתקיים לפניי ביום 24.7.2019 התנגד המשיב לבקשה, וטען, בעיקרו של דבר, כי הוא מצוי במעצר מאחורי סורג ובריה למעלה מ-48 חודשים, וכי הכרעת הדין אינה צפויה להינתן בקרוב. עוד נטען, כי חלפו כ-15 שנים מאז התרחשו, לכאורה, האירועים המתוארים בכתב האישום, וכן כי במהלך ניהול המשפט המשיב לקה במחלת הסרטן – עובדות אשר מלמדות כי מסוכנותו לציבור אינה גבוהה, או למצער, כי ניתן להפחיתה בחלופת מעצר או במעצר

באיזוק אלקטרוני. בהקשר לכך, נטען כי בני משפחתו של המשיב מוכנים לפקח עליו, וכי מדובר באנשים נורמטיביים אשר למרות המלצתו השלילית של שירות המבחן, יוכלו לעמוד במשימת הפיקוח. עוד טען המשיב כי יש ביכולתו להציע מפקחים נוספים. לפיכך, נטען כי יש להורות לבית המשפט המחוזי להתרשם באופן ישיר מהמפקחים שהוצעו על-ידי המשיב, וכן להורות על הפנייתו לתסקיר משלים מטעם שירות המבחן, אשר יבחן את התאמתם של מפקחים נוספים.

המשיב טען עוד לאפליה בינו לבין יתר הנאשמים בתיק. בתוך כך, נטען כי פרט לנאשם 1 בכתב האישום, ולנאשמים נוספים המרצים מאסר בגין הרשעות בתיקים אחרים, כלל הנאשמים שוחררו זה מכבר ממעצר ואף ממעצר באיזוק אלקטרוני, וזאת על-אף שנקבע כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר נגדם, וחרף המלצות שליליות שניתנו בעניינם על-ידי שירות המבחן.

לאור כל האמור, ובשים לב לחלוף הזמן הממושך בו שוהה המשיב במעצר, נטען כי הוסטה נקודת האיזון אל עבר זכותו לחירות, ויש לשחררו ממעצר.

דין והכרעה

8. כידוע, בבואו לבחון בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין אינטרס ההגנה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי (ראו למשל: בש"פ 9507/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (20.12.2017); בש"פ 4647/19 מדינת ישראל נ' חרלנוב, פסקה 8 (17.7.2019)). בתוך כך, בית משפט זה קבע לא אחת כי על בית המשפט להביא בחשבון את פרק הזמן שחלף ממועד מעצרו של הנאשם, את קצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי, את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, לרבות חומרת העבירות המיוחסות לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט ומהימלטותו של הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה המוטלת אל עבר זכותו של הנאשם לחירות (ראו למשל: בש"פ 10055/17 מדינת ישראל נ' כולי, פסקה 10 (1.1.2018); בש"פ 1281/18 מדינת ישראל נ' כחלון, פסקה 13 (11.3.2018)).

9. יישום אמות המידה האמורות על ענייננו מוליך למסקנה כי יש לקבל את הבקשה, כפי שיפורט להלן.

10. בפתח הדברים אציין כי טענותיו של המשיב ביחס לאפליה בינו לבין הנאשמים הנוספים, כמו גם ביחס למסוכנותו, נדחו אך לאחרונה על-ידי בית משפט זה, אשר האריך את מעצרו של המשיב על-אף שחרורם של מרבית הנאשמים הנוספים ממעצר מאחורי סורג ובריא, ואין מקום לשוב ולהידרש לטענות אלה (ראו: בש"פ 938/19 אשר אוזכר לעיל, בפסקאות 20-21). בנסיבות אלה, ובהיעדר שינוי ביחס להערכת מסוכנותו של המשיב על-ידי שירות המבחן – יש לבחון את קצב התקדמות ההליך והאם חלוף הזמן מסיט את נקודת האיזון.

11. אמנם כן, בקשה מספר שתיים-עשרה להארכת מעצר ב-150 ימים היא בקשה חריגה ביותר, ואין להקל ראש בזמן הממושך במהלכו נתון המשיב במעצר, בטרם הוכרע דינו, ובפגיעה הקשה בחירותו הנובעת מכך. פגיעה זו יוצרת קושי ממש, המתעצם לנוכח העובדה שהמשפט אינו צפוי להסתיים בתקופה הקרובה. יחד עם זאת, כבר נקבע לא אחת כי חלוף הזמן אינו מצדיק, כשלעצמו, את שחרורו של נאשם ממעצר, ויש לבחון את סיבת התמשכות ההליכים כמו גם את הצפי להתקדמות בתיק (ראו למשל: בש"פ 3343/13 מדינת ישראל נ' אוחיון, פסקה 20 (3.6.2013)).

עניין חרלוב, שם).

בעניינינו, התמשכות ההליכים נובעת, בראש ובראשונה, מכך שמדובר בתיק חריג בכל קנה מידה בהיקפו, הנוגע ל-18 נאשמים ול-13 אישומים ביחס למערך מסועף של ארגון פשיעה בינלאומי. ניהול התיק מצריך, מטבע הדברים, עשרות רבות של ישיבות, וכבר נקבע בעבר כי יש לבחון את קצב התקדמותו של תיק זה לפי אמות מידה המתאימות לאופיו ולהיקפו (ראו: בש"פ 8806/16 מדינת ישראל נ' אברג'יל, פסקה 36 (28.11.2016)). בשלב זה פרשת התביעה הסתיימה זה מכבר ופרשת ההגנה נמצאת בעיצומה, כאשר מאז הארכת המעצר האחרונה סיימו כלל הנאשמים בתיק להעיד. ניכר, כי המותב הדין בתיק עושה מאמצים רבים על-מנת לקדמו ולסיימו במהירות האפשרית, ובתוך כך מתקיימות שלוש ישיבות בשבוע. בנסיבות אלה, אני סבורה כי ההליך מתקדם בקצב משביע רצון.

12. זאת ועוד, כאמור, למול חלוף הזמן והפגיעה בחירותו של המשיב, יש לזכור את חומרת העבירות המיוחסות לו ואת מסוכנותו הרבה לציבור, הנובעת גם מנסיבות ביצוע העבירות, במסגרת ארגון פשיעה בינלאומי. מסוכנות זו מתעצמת גם לנוכח עברו הפלילי המכביד של המשיב, הכולל הרשעות קודמות, בגין ריצה המשיב מאסרים בפועל. לכך יש להוסיף את החשש הממשי מהימלטותו של המשיב מן הדין, אשר הודגש בטענות המדינה ועומד בעינו אף בשלב זה, לנוכח העונש הכבד הצפוי לו אם יורשע בעבירות המיוחסות לו.

13. בנסיבות אלה, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים, ולא בלי התלבטות, לנוכח תקופת המעצר הממושכת, הגעתי לכלל מסקנה כי בנקודת הזמן הנוכחית, טרם הוסטה נקודת האיזון אל עבר חירותו של המשיב באופן המצדיק את שחרורו ממעצר.

14. טרם סיום, אציין כי המשיב ביקש כי נורה על הפנייתו לקבלת תסקיר משלים מטעם שירות המבחן על מנת שיבחן התאמתם של מפקחים נוספים. ואולם, אך לפני מספר חודשים ניתן בעניינו של המשיב תסקיר עדכני מטעם שירות המבחן, אשר שלל את האפשרות למעצרו בפיקוח אלקטרוני, לנוכח מסוכנותו והקושי בהפחתת המסוכנות על-ידי המפקחים שהוצעו, ולא ראיתי כי הגיעה העת לקבלת תסקיר נוסף. מובן כי אין בכך כדי למנוע מהמשיב לפנות לבית המשפט המחוזי, בהתקיים הנסיבות המתאימות, בבקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר שנקבעו (ראו והשוו: בש"פ 4120/19 מדינת ישראל נ' עודה, פסקה 31 (4.7.2019)).

15. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-150 ימים נוספים, החל מיום 19.7.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ב בתמוז התשע"ט (25.7.2019).

ש ו פ ט ת